

„Wydarzenia ostatniego stulecia, zwłaszcza zaś ostatnich dziesięcioleci, ożywiły w Kościele, wraz ze wspomnieniem religijnym zainteresowanie dwoma świętymi Braćmi, których szczególnie charyzmaty stały się bardziej zrozumiałe dla sytuacji i doświadczeń naszej epoki”.

(Encyklika „Slavorum Apostoli” Ojca świętego Jana Pawła II)

Bardzo serdecznie witam w Zabrzcu uczestników drugiej międzynarodowej konferencji naukowej poświęconej środkowoeuropejskiemu, kulturowemu dziedzictwu świętych Cyryla i Metodego. Pragnę wyrazić uznanie dla organizatorów, wdzięczność Instytutowi Górnos Śląskiemu za kontynuację rozpoczętej w roku ubiegłym refleksji naukowej. Osobne słowa podziękowania składam członkom Rady Naukowej konferencji z Panem Prof. dr. hab. Antonim Barciakiem na czele, autorowi sukcesu konferencji świętowojeckiej.

Należałoby postawić pytanie o obecny stan dziedzictwa cyrylo-metodiańskiego, zwłaszcza o jego współczesny dorobek i o to, co każdy z nas uczynił dla jego recepcji i pomnożenia. Kim są dla mnie, kim są dla mojego pokolenia, kim będą dla zabrzanan, społeczności górnośląskiej i europejskiej w wieku XXI?

Próba odpowiedzi każe kojarzyć ich wpieryw z rodzinnym miastem, Salonikami, drugim, największym po Konstantynopolu miastem Bizancjum, znanym przede wszystkim z kart Pisma świętego: Z Dziejów Apostolskich, Listów św. Pawła do Tesaloniczan, ważnym ośrodkiem życia gospodarczego, kulturalnego i naukowego, położonym na starym rzymskim szlaku drogowym. Miastem szczącym się rozwiniętym poziomem samorządności już przed dwoma tysiącami lat. Warto podkreślić, że Rada Miejska Zabrze liczy 50 członków, samorząd w Tesalonicach sprawowało 5 lub 6 politarchów.

Niewiele do dziś wiemy o wspaniałej greckiej rodzinie, z której wywodzili się Konstanty i Metody. Znamy jedynie z imienia i profesji rodziców: ojca Lwa, wysokiego żołnierza, oficera z miejscowej jednostki i matkę, Marię. Za Jarosławem Kadlecem powtórzmy też domniemanie, iż dzieci obok greki znały też język słowiański.

Biorąc pod uwagę dzieło życia Braci soluńskich, leżące u podstaw naszej środkowoeuropejskiej cywilizacji, kultury i tożsamości, należy stwierdzić, że są to święci Kościoła niepodzielnego. Nasza dzisiejsza refleksja ma miejsce w kilka miesięcy po wspomnieniu świętych Cyryla i Metodego przez Kościół katolicki i z górą tydzień po wspomnieniu przez Kościół prawosławny, lecz na miesiąc przed świętem Cyryla i Metodego (7 lipca), zachowanym przez wdzięczne

Kościół lokalny naszych południowych sąsiadów, narodów słowiańskich. Spotykamy się więc niejako pośrodku świętowania w skali roku.

Wspomnieliśmy na początku, że rozpoczynamy już II konferencję. W symbolice chrześcijańskiej liczba dwa, pierwsza liczba parzysta, oznacza oddzielenie od jedności, stąd pewna niedoskonałość... Jednakowoż dwójka kojarzy się także dobrze z małżeństwem.

Obwieszając więc trwałość świeckiego związku miasta z nauką, życzę owocnej konferencji zgromadzonym tu uczonym, organizatorom i gościom.

*Roman Urbańczyk
Prezydent Zabrze*